

Denne søgbare PDF-fil er downloadet fra min personlige hjemmeside www.ronlev.dk.

Det er tilladt at dele PDF-filen med andre, da der ikke er ophavsret til titlen.

Besøg www.ronlev.dk. Måske er der andre af mine flere tusinde artikler og scannede bøger, der har interesse.

Mange venlige hilsener

Claus Rønlev

Et gammelt Haandskrift

om

den fra **Anders Rasmussen**, Bonde i Byen
Balslev i Byen, stammende **Balslevske** Slægt,

jaant

Levetsbeskrivelser af **Professor Lujæ** i Odense,
Magister Jens Balslev i Tommerup og **Consistorial-**
raad Rasmus Balslev i Gaarslev, meddelte efter
vedkommendes egenhændige Optegnelser.

Trykt som Manuscript.

Odense.

Fr. Thillerups Bogtrykkeri.

1882.

Sort Efterretning om **Anders Rasmussen** i Balsløv i Fyen hans Descendentere, fornemmelig hans Søns **Rasmus Andersens**.

Anders Rasmussen, en Bonde i Balsløv Bye, levede omtrent midt i det 17de Seculo. Han blev i den svenske Krig saa ruineret, at han af Armod maatte gaae fra Gaarden; han var tvende Gange gift; hans Børn af 1ste Egteskab vare:

I. En Datter ved Navn **Raren**, som blev gift med en Mand ved Navn **Kjeld**, han døde i en Storm imellem Ebløe og Fyen; hun havde 5 Døtre, hvoraf en ved Navn **Dorthe Cathrine** blev gift med en Mand, som hedte **Hans Pedersen**, der efterlod sig en Son **Hans Torph**.

De Børn af 2det Egteskab vare:

II. En Datter.

III. En Son ved Navn **Rasmus**, født i Balsløv 1656, blev Borgemeester og Amtsforvalter over Odense og Huggaards Amter. Jens Eriksens Fuldmægtig, af hvilken Amts-Forvalter Tjenesten blev ham overladt 1688, da han blev gift den 22de August ej. anni, med **Maria Elisabeth Bang**, en Datter af Hr. **Hans Bang**, Præst i Særsløv i Fyen, og Provst i Schoubye Herred ibd^m (hans Fader var **D. Niels Bang**, første Bisshop i Fyens Stift efter Reformationen*), han døde den 5te Novbr. 1718.

*) Maa være Souverainiteten.

Hans Børn vare:

- A. **Jens Balsløb**, født i Odense den 3die October 1690. Den 9de October 1715 blev han ordineret til Præst for Tommerup og Brylle Menigheder i Fyen, hvor han den 5te December ej. anni ægteede sin For-
mands Mag. Claus Tommerups Datter Anna Medea Tommerup, som efter at hun den 12te Decbr. 1717 var bleven forløst med en dødsfødt Søn, døde. — Den 2den August 1718 blev han gift med Pro-
fessor Lujas i Odense ældste Datter Maria Sophia. Efterat han af hende havde avlet 6 Børn bortdøde hun den 25de Aug. 1731. — Den 25de Novbr. 1734 kom han i Ægteskab med Kjøbmand i Kan-
ders Rasmus Simonjens Datter Mariane, som den 4de July 1736 fødte ham en Datter ved Navn Maria Sophia, der døde den 30te July 1737. Denne hans tredie Kone bortdøde fra ham den 24de Juny 1750. Han selv døde den 8de August 1761.

Hans Børn af det andet Ægteskab vare følgende:

1. **Rasmus Balsløb**, født i Odense den 16de Septbr. 1719. Den 20de Octbr. 1747 ordineret i Aarhus Domkirke til Sogne-Præst for Almind og Sorslej Menigheder i Aarhus Stift. Den 2den August 1748 havde han Bryllup med Chatarine Marie Juul, en Datter af St. Hans Christensen Juul til Thyrestrup. Anno 1754 flyttede han til Fyen, for at assistere sin Fader ved Tommerup og Brylle Menigheder, hvorpaa han nogle Aar tilforn havde faaet Expectance.

Hans Børn vare:

- a) **Jens Balsløb**, født i Almind Præstegaard den 2. September 1749.

Den 18de July 1777 blev han i St. Knuds Kirke i Odense ordineret til at være adjungeret og

succederende Sogne-Præst til Tommerup og Brylle Menigheder i Fyen.

- b) **Hans Juul**, født i Almind i Aarhus Stift den 19de April 1751.
 - c) **Steen**, født ibdm den 6te September 1752. Den 18de July 1777 blev han i Odense i St. Anuds Kirke ordineret til at være residerende Capellan til Rjettinge og Bregninge Menigheder i Lolland.
 - d) **Maria Sophia Luja**, født ibdm den 28de October 1753.
 - e) **Jeremias Friderich Reus**, født i Tommerup den 6te September 1755.
 - f) **Christen Juul**, født ibdm den 20de Maj 1757, død den 7de January 1758.
 - g) **Jorgen Karstens Bloch**, født ibdm den 30te October 1758.
 - h) **Anders**, født ibdm den 25de January 1761, død den 7de November 1763.
 - i) **Elisabeth Chatorina**, født ibdm den 21. Octbr. 1763.
2. **Laurik Luja Balslov**, født i Odense i December 1722. — Anno 1757 blev han ordineret til at være Sogne-Præst for Sandager og Guldbjerg Menigheder i Fyen. Anno 1757 den 9de April holdt han Bryllup i Kjøbenhavn med Tomfrue Apelone Lange. — Anno 1774 blev han Provst i Schoubye Herred.

Hans Børn vare:

- a) **Jens**, født den 26de October 1758 i Kolskauge Præstegaard, død den 24de September 1760.
 - b) **Rasmus**, født ibdm den 5te February 1762.
 - c) **Henrich**, født ibdm den 7de Maj 1763.
 - d) **Maria Sophia Luja**, født ibdm den 18de July 1764.
 - e) **Salome**, født ibdm den 7de Maj 1766.
3. **Hans Balslov**, født i Tommerup i December 1724. Han blev 1753 kaldet til Præst for Düppel Me

nighed paa Sundevit i det Slesvigſke, den 19de September 1755 blev han gift med Helene Lundius, en Datter af Consistorial Raad Lundius i Flensborg.

Hans Børn vare:

- a) **Christian Ditlew**, født i Düppel den 27de July 1756.
- b) & c) **Maria Sophia** og **Ernestina Dorothea**, Tvillinger, fødte ibdm den 10de Maj 1758.
- d) **Frederica Henriette Lovise**, født ibdm den 4de Maj 1761.
- e) **Christian Ernst Lundius**, født i Düppel den 27de Maj 1764.
- f) **Johanne Helene**, født ibdm den 25de Juny 1769.
4. **Chatarina Stoud**, født i Tommerup den 2den February 1726. — Anno 1754 den 13de Juny kom hun i Ægteskab med Belærværdige Hrr. Thomas Mortensen Bredsdorph, da værende Sogne-Præst til Ollerup og Kirkebye Menigheder ved Svendborg. Han blev siden forflyttet til Vester-Schierninge og Ulbølle Menigheder der tæt ved. Han er født i Bredstrup i Jylland, hvor hans Fader Morten Thomsen var Præst, der siden blev forflyttet til Lunde.

Deres Børn vare:

- a) **Lene Johanne**, født i Ollerup den 4de October 1755.
- b) **Morten**, født ibdm den 24de February 1757.
- c) **Maria Sophia**, født ibdm den 18de Septbr. 1758, død den 4de November 1759.
- d) **Jens Valøvs**, født ibdm den 30te Octbr. 1761.
- e) **Christian Johan**, født ibdm den 6te Decbr. 1765.
5. **Anna Medea Valøvs**, født i Tommerup i September 1728. Hun blev gift med Entemand Mogens Nellesmand, da værende Forpagter paa Baage Gaard i Tommerup Sogn, nu Ejer af Leerbeck Gaard ved

Bejse i Jylland den 16de February 1753. Hun døde paa Leerbed den 15de September 1775.

Deres Børn vare:

- a) **Jens**, født paa Baage Gaard den 8de August 1754.
 - b) **Nasmus Ludvig**, født paa Leerbed den 15de April 1757.
 - c) **Johannes Maguus**, født ibdm den 12te October 1759, død 1760.
 - d) **Lovise Charlotte**, født ibdm den 15de October 1761. død den 15de Marty 1765.
 - e) **Johannes Maguus**, født ibdm den 29de April 1764
 - f) & g) **Niels** og **Lovise Maria**, Tvillinger, fødte ibdm den 15de November 1766; hun døde den 18de og han den 21de ditto.
 - h) **Lovise Maria**, født ibdm den 20de Oktober 1770, døde.
6. **Jens Balslow**, født i Tommerup i Junio 1730 og døde samme Aar.
- B. **Hans Bang Balslow**, født i Odense d. 26. Marty 1699, døde den 14de November samme Aar.
- C. **Anna Balslow**, født i Odense d. 13. Juny 1701, kom siden, den 13de January 1719, i Ægteskab med Amtsforvalteren over Odense og Ruggaards Amters Cammer-Raad Lauge Lund, som døde den 24de January 1740. Hun døde paa Munsberg Gaard i Jylland samme Aar; deres Ægteskab var uden Børn.
- D. **Maria Catarina Balslow**, født i Odense den 5te Marty 1703. Hun kom i Ægteskab med Hr. Commerce-Raad Steen Jørgensen til Munsberg Gaard i Jylland, da værende Forvalter ved Fridrichsgave i Slyn, hun døde den 1ste September 1744, og han den 30te November 1754.

Deres Børn vare ialt 10.

Min Faders Sl. Morjaders **Laurids Luja** hans Vita efter en af den Sl. Mand selv og egenhændig derom forfattet og antegnet Efterregning, som han har forfattet Anno 1711, da Pesten grasserede; den lyder Ord fra Ord som følger:

Min Gud tænke paa mig til det bedste! Døden er vis, men Tiiden, Stedet og Maaden er uvis; Gud hjælp mig, at jeg maa være vel beredt naar Guds Time kommer! Fra en hastig og brad Dod fri os kjære Herre Gud! Herre min Gud! midt i Din Brede tænk dog paa Naade, og formild Straffen for Christi Skyld!

Derfom det skulde behage Gud, at enten en hastig og uformodenlig Dod skulde overfalde mig som nogle af mine Forfædre, eller og, at den smitsomme nu grasserende Syge skulde pludselig nu bortrykke mig, da tjener dette mine Børn, og hvem det tilkommer at læse til fuldkommen Efterretning. Mit Liv og Levnet angaaende: da er jeg fød til Verden her i Odense Anno 1668 d. 21. August, mine Forældre vare Sl. Hr. Askesfor Luja, og Abigail Laurids Datter (som vor forrige Biskop over Fyens Stift Sl. Doctor Laurids Jacobsens eneste Datter.)

I mit Alders 4de Aar blev jeg sat i dansk Skole, og i mit 7de Aar her i latine Skole til Magister Elias Maur, som da var anden Lectie Høver, under hans private og publiqve information fulgte jeg ham fra 2den i 4de Lectie, fra 4de i 5te Lectie og i min Alders 13de Aar i Mester Lectie, da han blev Conrector; under ham og Rector Scholæ, Magister Niels Hals, forblev jeg i 3 Aar i den Lectie, indtil jeg 1684 i mit Alders 16. Aar kom paa Gymnasio. Da var Biskop: Sl. Doctor Ringo og Professorez vare: Sl. Doctor Birkerød, Sl. Doctor Hane, Sl. Magister Edinger og Sl. Magister Hals. Paa Gymnasio forblev jeg i 2de Aar indtil 1688 (NB. Dette er forskreven og skal være 1686) da jeg gif øverst bort til Academiet med et godt Testimonio, og efter at jeg der havde udstanden alle Examina, blev jeg af Sl. Olao Borrichio (som dette Aar vor sidste Gang Decanus Facultatis Philosophiæ) befaleet at holde Gratiarum actionem, da vi fik Honores, og antog jeg til Privatam Præceptorem Conference-Raad Wilhelm Worm,

som det Aar var Rector magnificus. — Siden efter componerede jeg for Kisten paa Klosteret og lod mig inscribere paa Bibliotheket og forblev saa stille ved Akademiet paa 3die Aar: nemlig $\frac{1}{2}$ Aar i Sl. Hr. Poveis Hus, som var Præst til den runde Kirke, og i 2 Aar i Sl. Doctor Jani Jacobæi Hus, hvor jeg og et Par Timer om Dagen informerede hans liden Søn; det første Aar paa Akademiet gik bort ved de Philosophiske Studeringer og Exercitia, baade ved de Collegia Philosophica, publica og privata, under Doctor Ole Borch, Doctor Caspar Bartholin, Provst i Klosteret, Magister Birchrud og Magister Claudiano, saa og ved Uvelser i Disputationer og Controversier med at opponere, respondere og præsidere, som skeede første Gang den 11te Juny 1687, da jeg uhyg var bleven Philosophiæ Baccalaureus. Den anden Tid paa Akademiet blev fornemmelig auvendt paa de Theologiske Sager baade in Collegiis under Doctoribus Bandalino og Masio, saa og i Disputationer og Controversier indtil in Augusto 1688, da jeg den 27de justinerede Examen Theologicum og fik af Doctoribus Bandalino og Masio non illaudabilem attestatationem og videre af Doctore Masio den 20de October næst efter for min Prædiken et godt Lov, hvorpaa jeg strax toog Afsted fra Akademiet og jorte med mig derfra meget gode Testimonia academica, som enhver kan læse og jeg Gud ske Lov være bekendt, og kom saa her hjem til mine Forældre i November samme Aar.

Aaret derefter nemlig 1689 in Martio begav jeg mig paa udenlands Rejser, og først herfra til Hamborg og siden igjennem Lyneborg og Brandenburg til Leipzig, hvor jeg forblev i min Farbroders Hus næsten 2 Aar, imidlertid lærte jeg imellem at sægte og danse, ja og lod mig ej alene informere i Fransk, Italiensk og Engelsk, alleene til at forstaa Sprogene, og i Thyk baade at tale og skrive, men jeg holdt og der mange Collegia, nemlig: under Doctor Alberti Collegium logicum, metaphysicum og pneumaticum, Collegia Theologica under Doctor Oleario og Licentiat Smidt, Collegia Historiæ ecclesiasticæ hos Rechenberg og den berømte Doctor Ittig, privat Information i Rabbinicis hos Lectorem Talmudico-rabbinicum Fridericum Albertum Christiani, Judeum conversum, in Græcis hos den gamle Magister Herrichen, in Mathesi

hos den velbekjendte (NB: in lacuna Navnet er udeladt) og derforuden nyttede jeg meget den privat Dmgjengelse jeg formedelst min Farbroders Recommendation havde med Doctor Carpozio, Licentiat Rifino, Seligmann og Licentiat Teller, som vor Bibliothecarius. — Efter at jeg saaledes havde tilbragt næsten 2 Aar i Leipzig, gjorde jeg en Tour om i Tyskland for at besee andre Stæder og Academier og begav mig saa igjennem Berlin ned til Hamborg, for at rejse derfra til Holland og siden til Engelland, som var min eneste Begjering.

Men som det for Krigenes Skyld imellem Frankosen og de Allierede var meget usikkert at rejse, ville mine Forældre ikke tilstæde mig at gjøre den forlangte Rejse, hvorover jeg forblev noget hos den berømte Ezhardi i Hamborg og kom saa hjem mod Sule Tider Anno 1690. Men efter at jeg havde været hjemme næsten 1½ Aar resignerede min Svoger Sl. Doctor Hane sin Profession her ved Gymnasium, da han var kaldet til Rensborg til at være Garnisons Medicus og Stads Physicus, derover begav jeg mig til Kjobenhavn strax efter Pingst Dag Anno 1692 at søge om den Profession, som ved hans Fraftaaelse kunde ledig worde, men som jeg havde adskillige Competitores maatte jeg efter lang og besværlig Anføgning disputere for den publice, som skeede paa Auditorio i Kjobenhavn den 6te October samme Aar, og efter at jeg af Professoribus Haunienibus havde erholdt deres skriftlige Vidnesbyrd om Embedet at betjene, bekom jeg Hans Kongelige Majestæts Brev den 25de October næst efter til at være Professor Philosophiæ et Matheseos, hvorpaa jeg forsojede mig her over til Stedet og i mit Alders 25de Aar antog samme Profession efter at jeg her paa Gymnasio havde holdt min Orationem inauguralem, og har jeg saa ved Guds Naade betjent den Bestilling i Aar. Anno 1694 og 96 blev jeg inviteret til Magisterij Graden, hvorfra jeg mig fra visse Aarsager undskyldte.

Anno 1697 er jeg efter Guds Villie og jælles Venners Samtykke kommen i Ægteskab med Magister Ludvig Studs ældste Datter, og holdtes vores Bryllup i hendes Forældres Hus her i Odense den 10de October samme Aar. I dette vores kristelige og kjærlige Ægteskab har Gud velsignet os med 4re Døttre, som alle leve

endnu. — Gud lade dem opvoxe i hans Raade og Christi Kundskab til det evige Liv. I det øvrige kan jeg ikke den naadige Gud nok som fuldtakke for hans mange faderlige Velgjerninger imod mig, at jeg næst hans sande Kundskab har lært at kjende den onde Verdens bedræglige Forandringer og Menneſtens Vanartighed, som jeg begge næst Guds Bistand har vogtet mig for det meeste mueligt været haver, og tjent min Næste ſaavidt jeg har formaaet, og i alle Ting næst Guds Hjælp ſaaledes arbejdet mig igjennem, at mine Venner har aldrig havt Sorg og mine Uvenner aldrig Glæde af min Udſær. Den ſamme naadeſulde Gud hjælpe mig fremdeles, ſaa længe han behager jeg ſkal ombanke paa denne tumle Blads og forlene mig for min Frelſeres Christi Skyld en ſalig Time og Stund at fare vel herfra, at det ſidſte maa blive det bedſte i en ſalig Ewigheid. — Amen!

Min Faders **Nasmus Nalslows** Slægt-Regiſter.

Angaaende hans Sl. Morfaders Fader Doctor Chriſtian Henrich Luja, da var han tvende Gange givt nemlig: (1) med Karen Mule, ſom fødte 2de levende og 1 dødfødt Barn; (a) En Son Michel Luja blev Præſt i Orbeck, havde en Datter ſom blev givt med en Præſt i Gamburg, uviſt om han havde flere Born, (b) En Datter Birgitte Luja blev givt med Hr. Berthel Ludvigſen i Aſjens og fødte ham 6 Born: 1) En Son Magiſter Chriſtian Henrich Berthelſen blev Præſt i Gladsaxe 2) En Son Hr. Ludvig Berthelſen ſuccederede ſin Fader i Aſjens 3) En Son Niels Berthelſen var den ſidſte Rector i Faaborg, 4) En Son, Berthel Berthelſen, kom til Halborg. 5) Karen Berthelſdatter, blev givt med Raadmand Grubbe i Odense 6) En Datter Abigail Berthelſdatter, blev givt med Sl. Oluf Bang.

(2) Med Abigail Lauridsdatter (Doctor Laurids Jacobsen, ſidſte Biſkop i Fyens Stift for Suverainiteten, og Anna Mule Jorgensdatter deres eneſte Datter, i Folge baade af min Faders Sl. Morfaders ſkriftlige Beretning og de trykte Doctor Chriſtian Henrich Lujas Personalia, ſaa det maa være en Fejl, grundet paa en urigtig Efterretning, at der tillægges Doctor Laurentius Hindsholm 2de Døttre i hans Egteſkab med Anna Mule i Doctor Pontoppidans Annales Tom: IV., Pagina 107) — i

dette Ægteffab havde han 5 Børn a) En Son Laurids Luja, min Faders Morfader b) En Son Christian Heinrich Luja, Conrector ved Odense Skole (NB. om han virkelig var Professor eller Designatus ved Gymnasium eller ikke veed vi ikke), han blev gift med Karen Landdorph, som blev gift udi sit andet Ægteffab med Hr. Landsdommer og Justice-Raad v. Bergen i Odense; hans eeneste Datter var Abigail Luja, gift med Hr. Stats-Raad Schröder i Kjøbenhavn. c) En Datter Karen Luja gift 2de Gange: 1) med Doctor Jorgen Hauc 2) med Doctor Frantz Rejnberg. d) En Datter Euphrosyne Luja blev gift med Hr. Peder Vinther Præst i Fous og Provst i Vends Herred i Thyen, og fødte ham 3 Børn: 1) En Son Hr. Christian Heinrich Vinther, Sognepræst i Vejle og Provst i . . . Herred i Jylland; 2) En Son Hr. Laurids Vinther, Præst i Kjerte i Thy; 3) En Datter, Mette Cathrine Vinther, blev gift med Hr. Herredsfoged Christian Uldrich Berthelsen i Assens, han havde en Datter Christiana Uldrica Bartholin. e) En Datter, Anna Luja blev gift med Magister Rasmus Lund, men uvist for os, om det var i Lolland eller Langeland.

Angaaende min Faders Sl. Mormoder Catharine Stud, da var hun en Datter af Magister Ludvig Stud, da Stifts-Propst i Odense, siden Biskop i Christianssand (de qvo vide Pontoppidans Analess Tom: IV. Pagina 251 seq: hvor er begaaet en Skrivfejl i at anføre hans Promotion til det Odenseiske Propstie ad Annum 1679, som burde være 1676, vide vitam Doctoris Nicolai Bangii Pagina 110, hvoraf paa den følgende Pagina 252 er fulgt en urigtig Beregning af hans Betjenings Tid i Odense i 20 Aar, som burde være 17 Aar): hun blev Moder til 4 Døttre, a) Maria Sophia Luja min Faders Sl. Moder født den . . August 1698, død den 24de August 1731. b) Abigail Luja var gift med Hr. Obrist-Lieutenant Berger uden Børn c) Bita Luja død i sin Ungdom, d) Anna Catharina Luja gift med Hr. Hans Bang Birkerød i Særsløw, hvis eneste Barn Else Christiane Birkerød er gift med Hr. Hans Pedersen

Højer, Præst til Agerfjæ og Omøe. Bemeldte min Faders Sl. Mormoder døde Anno 1722.

Min Faders Sl. Morfader døde Anno 1732 den 20de October i sit Alders 65. Aar, og Embeds 40. Aar.

Angaaende min Far Faders Magister **Jens Balslows** Curriculum Vitæ har han selv antegnet følgende:

Anno 1690 den 3die October er jeg født af ægte Forældre: Amtsforvalter Sl. Rasmus Andersen og Elisabeth Bang i Odense, holdt under privat Information indtil 1706, da jeg kom paa Gymnasium, var der i 2de Aar og deponerede 1708. — Aaret efter sustenerede Examen Philosophicum og tog Bacalauri Graden; Anno 1710 d. 19. Maj sustinerede Examen Theologicum, Anno 1713 den 2den February prædicatede for Dimiss. Ubique reportato Characterere laudabile. Samme Aar kaldet til Tommerup og Brylle Menighedens Præste Embede, og dertil ordineret 1715 den 9de October og indsat den 2den November, efter at samme var til mig af forrige Sogne-Præst Magister Claus Tommerup for sin Svagheds Skyld afstaaet og overladt. Anno 1715 den 5te December kom jeg i Ægteskab med bemeldte Magister Tommerups ældste Datter Anna Medea Tommerup, Anno 1717 den 12te December behagede det Gud ved en salig men for mig førgelig Død at bortfalde denne min kjære Ægtefælle en ganske kort Tid efter at hun var bleven forløst med en dødsfod Sou. — Saa kort som dette Ægteskab var, saa kjærligt var det og, at jeg til hendes Vreminde kan melde, at hun hverken i Ord eller Dngjengelse overtraade den Kjærligheds Pligt, hvormed hun var mig forbunden.

Det behagede Gud igjen Anno 1718 den 16. August at læge dette Saar og lætte denne Sorg ved at tilføje mig en kjær Ægtefælle i Professor Lujas ældste Datter, Maria Sophia Lujå, hvis yndige Skabning, ærlige og oprigtige Dngjengelse jeg stedse holder i kjærligt Vreminde. Vores Ægteskab velsignede Gud med 6 Børn nemlig: Rasmus Balslów født Anno 1719 den 16de September i Odense i mine Sl. Svigerforældres

Hus. Lars Luja Balslow, født samme Sted Anno 1722 in Decembri; Hans Balslow, født i Tommerup Præstegaard Anno 1724 in Decembri; Catharina Stud Balslow født samme Sted Anno 1726 den 2den February; Anna Medea Balslow født samme Sted Anno 1728 den 28de September; Jens Balslow født samme Sted Anno 1730 i Junio døde samme Aar i Børnekopperne den 30te Oktober.

Det følgende Aar 1731 behagede det den aelcere viise, men derhos naadige Gud, paa nye at faare mit Hjærte ved en kjær Wgtesælles Død, idet han den 24de August samme Aar efter en 6 Ugers foregaaende Svag-
hed bortkaldede ved en salig Død min elskeligste Hustru i en Alder af 33 Aar fra mig og vore 5 uopdragne Børn. — Efter 3 Aars Enke-Sæde kom jeg igjen efter Guds Forsyn i Wgteskab med Sr. Rasmus Simonsen, Rjølmand i Randers, hans ældste Datter Marianna Simon-
sen Anno 1734 den 5te November, hvorved Guds naadige Raad ej alleene tilføiede mig en trofast Medhjælper til de Børns Opdragelse, som han i forrige Wgteskab havde givet mig, men og velsignede dette mit sidste Wgteskab med en Datter, som fik det Navn Maria Sophia, blev født 1736 den 4de July men opnaaede ifkun 1 Aars Alder i denne Verden, indtil den 30te July 1737. Anno 1750 den 24de Juny behagede det atter Gud at lade mig 3die Gang erfare den Sorrig, som en kjær Wgtesælles Død, kan forarsage; siden hvilken Tid han ogsaa Aar efter andet har behaget alt mere og mere at lade mig erfare de Skrøbeligheder og den Afmagt, som Alderdommen fører med sig; I hvilken han saavel som min foregaaende Livs Tid har ladet mig nyde mange Prober af sin faderlige Kjærlighed og usorshldte Raade.

I min Barndom gav hans Kjærlighed mig 2de kjendelige Prober paa hans naadige Baretægt. — 1) I min Alders 6te Aar, da jeg var hos min Sl. Mor-fader Hr. Hans Bang i Særslow, og der samme Tid og Sted logerede en Lieutenant fra Norge som var Ejere af Kirken, og samme som en Elstere af Gebæhr præparerede sin Flindt til at styde en Høg som havde indsun-
den sig iblandt Duerne, stæede det, at do han vilde luffe Bänden til over fæng Kruddet gik Flinten af, og Stud-

det rammede en Pige, som sejede Gulvet, og affjød en Deel af begge hendes Læber og Tænder; jeg, som et umyndigt Barn, der var elsket af samme Ljutenant, løb hos ham paa Gulvet der i Stuen, og blev ved Guds bevarende Naade beffjermet og uskad, da Skuddet passerede lige tæt forbi mig. — Min Sl. Morfader, som hørte det usædvanlige Stød kom løbende ind i Kammeret og blev begegnet af Ljutenanten i Døren som sagde til ham: Det er ikke Barnet, hvorpaa han fik at se Pigen, som laae paa Gulvet og straks søjede Anstalt at en Chirurgus blev hentet fra Odense, som tog sig hende an og bragte hende til nogenledes Restitution, at hun derefter lærte at væve, hvormed hun i mange Aar ernærede sig til hendes Død.

2) I min Alders 9de Aar, da jeg efter min Sl. Morfaders Død var kommen ud til Odense til mine Sl. Forældre, steedte det en Søndag Eftermiddag, at nogle af Byens Børn kom at besøge mig, og da der i mine Sl. Forældres Hauge var en Dam, som var paa den Tid overlagt med Jis, fik vi i Sinde med hverandre at brække Jisen ved Landsiderne, for at styde den fra den ene Side af Dammen til den anden; her steedte det, at da jeg vilde støde Jisen i Stykker og havde ikke Kraft nok dertil, gled Stangen paa Jisen idet jeg stødte, og ved det samme slap mig af Haanden. — Der var slagen Bæle omkring Dammen og mellem hver 2 Bæle en Lægte. — Den Lægte, som jeg stod ved, var ikke saa stærk, og jeg ikke saa klog, at jeg jo meente, at jeg kunde bøje mig over den for at faae fat paa Stangen, som med den eene Ende laae endnu paa Kanten af Dammen, men Lægten gik i Stykker, og jeg faldt ud, og ved mit Fald slog Jisen i Stykker og jeg gik under den til Bunds. Jeg kan endnu lydelig erindre, hvor Vandet med en buldbrende Lyd hørtes for mine Øren, og den grønne Farve saaes for mine Øjne. — To af de forsamlede Børn, som stode tvert over ved den anden Side af Dammen og begge vare mine Skole=Cammeratere bleve til stede, da de andre løbe hjem hver til sit. Den ene af disse var yngre end jeg, hvilken jeg hørte gav et ynkelig Jammerisfrig af sig der han saa jeg faldt i Vandet; den anden, som var noget ældre end jeg, søgte strax det Sted, hvor jeg faldt ud, og da der stod een af de

foromtalte Bæle, holdt han sig fast ved den og lod sine Been gaa need i Vandet; da han mærkede, at jeg fik fat i det eene, trakkede han det til sig og mig med, som holdt fast ved Beenet.

Jeg har ikke uden taknemmelig Erindring kunnet tænke derpaa og prise min trofaste Frelser, som opvakte denne Hjælp, thi af egen Movement havde han ikke ellers kunnet finde paa den Maade at redde mig.

Ved samme Lejlighed jeg ikke kan forbigaae at melde, at den Egtfælle, som Guds Forsyn siden behagede at tilføje mig og som efter hans Raad skulde være Moder til den Slægt, som jeg kan vente at efterlade mig i Verden, nemlig den anden af mine Sl. Hustru, behagede han at viise lige øjensynlig Prøve af sin faderlige Beskjærmelse, idet hun som Barn faldt af sin Ammes Arm ud af et Vindue fra anden Etage need paa Steenbroen i Strædet ved den Gaard i Vester Gade i Odense, som min Sl. Svigerfader Professor Luja da boede udi. — Han gif selv samme Tiid og talede med en Mand i Stuen neden under og saae til sin Forstrækkelse Barnet at fare ned forbie Vinduet men fandt desmere Marsag med Forundring at prise Herrens Hjælp, da han kom ud og fandt hende uskadt. — Vores endnu levende 5 Børn, af hvilke Gud har alt behaget at lade mig opleve 16 Børnebørn, vil med deres som jeg haaber og ønsker endog efter min Bortgang tage Anledning heraf til ej allene med en troende Taknemmelighed ofte at erindre sig den naadige Bevaring, som herved er dem og deres Slægt vederfaret men og i alle Ting at fortroe sig Herren, som en med os i Christo forsonet Fader, og blive ubevægelige ved ham. Tvende Gange har den samme naadige Gud viist mig sin Bevaring i Jlds Raade, siden jeg kom til at bo her i Tommerup Præstegaard, begge Gange om Matten, da jeg med mine kunde vist nok have indebrændt, havde ikke den Israels Vægter, som ikke sover eller slumrer, selv bevarer os. — Saaledes var dette den ene Gang mærkeligt, at der i tvende Nætter og Dage havde været Jld tændt i mit Huus i et lidet forloret Skillerum næst ved min Kulle, som i de samme Dage havde givet os megen Eftertanke ved en Lugt og Røg i Værelserne, som var saa subtil, at Djet ikke kunde see den, men alleene Lugten gjøre den mærkelig for os

— indtil den sidste Aften mod Senge-Tid, da det behagede Gud at aabenbare os den Ild, som vist nok samme Nat vilde ellers brudt løs tilfulde og ventelig lagt Huset med os i Afse. Den samme naadefulde Gud og al Barmhertigheds Fader, som har ført mig igjennem Ild og Vand til at vederkvæges, han give mig fremdeles sin Naade til at leve bestandig i min Frelseres Jesu Samfund den øvrige Tid, som hans Forsyn har tiltænkt mig her i Verden og indlade mig omfider af Naade til sin Glæde og Salighed i Himmelen. Amen. —

Min Faders Farfader Sl. Rasmus Andersen var født i Balsløv Bye i Fyen Anno 1656, hvor hans Fader Anders Rasmussen i den strax paafølgende Svenske Krig blev ruineret og i Armød gif fra Gaarden med 2de Døtre og denne Søn, som da vare ikkun 3 a 4 Aar gammel, for hvilken Faderen har i sine tunge Omstændigheder baaret den kjærlige Omhu, at han har faaet ham oplært til at læse, regne og skrive og siden ved Guds Forsyn til at tjene for sit Brød paa Odense Amtstue hos Sl. Borgemeester og Amtsforvalter over Odense og Kuggaards Amter Jens Eriksen, i hvilken Tjeneste han ved Guds Naade har opført sig vel og ved hans Forsyn hos sin Principal jundet den Yddest, at han omfider med Kongl. Allernaadigst Tilladelse og Bestalling oplod Amtsforvalter-Tjenesten for ham, som ventelig er skeet faa Aar for velbemeldte Borgemeester Jens Eriksens Død, som indsendt sig Anno 1689 den 21de December; han er derpaa ved Guds Forsyn kommen i Ægteskab med Maria Elisabeth Bang, en Datter af Hr. Hans Bang, Præst i Særsløv og Provst i Schoubye Herred i Fyen (som var en Søn af Doctor Niels Bang, første Biskop i Fyen efter Souverainiteten, vide Pontoppidans Anaales Tom IV pag. 109), i hvilket Ægteskab Gud har velsignet dem med 4 Børn: 1) En Søn Jens Balsløv, min Far-Fader; 2) En Søn Hans Bang Balsløv, født 1699 d. 26. Marty, død samme Aar d. 14. November; 3) En Datter Anna Balsløv født 1701 den 13. Junj; som siden Aar 1719 den 12te January i Ægteskab med Sl. Lange Lund, som Anno 1718 den 10de October var efter 18 Aars Tjeneste ved Amtstuen allernaadigst beskiftet til Amtsforvalter, blev siden Cammer-Naad.

Deres Egtestab var uden Børn. — Sl. Cammer Raad Lund døde Anno 1740 den 24de Januarij og min Faders Sl. Fæster Anna Balsløv samme Aar i Julio; 4) En Datter Maria Cathrina Balsløv, født Anno 1703 den 5te Marty, kom i Egtestab med Hr. Commerce-Raad Steen Jørgensen til Aunsberg i Jylland, den Tid Forvalter ved Frederichsgave i Fyen. Deres Egtestab velsignede Gud med 10 Børn og af dem 3 Døttre i Egtestab med Præster i Jylland, den ældste Datter i Egtestab med Commerce-Raad Elling i Wiborg, den ældste Søn beboer Aunsberg og lever i sit andet Egtestab, hvilke tilfammen har alt et temmelig Antal Børn. Sl. Commerce-Raad Steen Jørgensen døde 1754 den 30te November efter 10 Aars Entestand, da min Faders Sl. Fæster alt var død 1744 den 1ste September.

Videre min Faders Sl. Far-Fader angaaende, da blev han Entemand ved min ^{Faders} Farmoders Død, som indfaldt den 3die August 1705. Han døde selv 1718 den 5te November i sit 63de Aar.

(Consistorialraad **Nasmus Balslevs** Levnetsbeskrivelse ordret efter hans egenhændige Optegnelser).

I det jeg sætter mig hen for i min høje Alderdom, da mit Livs Aften stunder til, at optegne noget om mit Levnetsløb, føler jeg mig dybt rørt ved Tanken om Herrens mange uforsthyldte Belgjerninger imod mig, og siger med David af mit ganske Hierte: Min Sjæl lov Herren og glem ikke alle hans Belgjerninger. Han, som forlader dig dine Synder og lægger al din Vræt, Han som frelser Dit Liv fra Fortabelse og kroner Dig med Misfunderhed og Raade.

Naar jeg skuer tilbage over den lange Levetid, jeg har tilbagelagt, saa kan jeg ikke noksom beundre Herrens rige og naadige Førelser med mig i Medgang og Modgang, hvorved han indtil denne Time har givet mig saa mange Prøver af hans Trofasthed.

Jeg er født den 3die Febr. 1762 i Nolshaugens Præstegaard i Fyen, hvor mine Forældre boede. Min salig Fader, Lauritz Balslev var Sognepræst til Guld-

hjerz og Sandager Menigheder. Min Moder Aplone Lange var en Farverdatter fra Frederiksfund i Sjælland. Min Farfader Mag. Jens Balslev, en retskaffen christelig Lærer var Præst til Tommerup og Brylle Menigheder i Fyen og længere tilbage i Tiden nedstammer min Familie fra en Bonde Anders Rasmussen, som boede i Balslev Bye her i Landet omtrent midt i det 17de Aarhundrede. Han blev i den svenske Krig saa ruineret, at han af Armod maatte gaa fra Gaarden, 1658 Men han havde en Son ved Navn Rasmus, født 1656, som ved Guds bejnderlige Styrelse blev Amtsforvalter i Odense og Ruggaards Amter. Han blev Fader til foromtalte Mag. Jens Balslev, Præst i Tommerup, som var min Farfader.

Mine Forældre have ofte fortalt mig, at i samme Time, jeg var født, var mit Livs Lys nær bleven udslukket men imod alt Udseende og Alles Formodning havde Herren bestemt mig et stort Antal af Dage her i Verden.

Vegge mine fromme og christelige Forældre lode sig det være magtpaaliggende at opdrage mig i Tugt og Herrens Formanelse. Jeg erindrer mig endnu godt fra mine tidlige Barndoms Aar, at min Moder talde ofte med mig om vor Frelser og hans Kjærlighed, og hvad han havde lidt for vor Saligheds Skyld, og at vi derfor skulde elske og lyde ham, saa vilde han engang tage os i Himmelen til sig. Disse Samtaler havde ogsaa den velsignede Folge, at jeg allerede som Barn følte en inderlig Kjærlighed til Jesum og kunde ofte i barnlig Fortrolighed udøse mit Hjærte for ham. Det var mine Forældre ogsaa magtpaaliggende at bevare mig for slet Dmgang og Forsørelser. I min Opvæxt bestemte min Fader mig til Studeringerne og holdt Huslærer til mig og min yngre Broder, som dog siden befandtes ikke at være stiftet til Studeringerne. Jeg derimod gjorde efter min Alder god Fremgang.

Fra mine Barndoms Aar er intet mig i saa levende Erindring som den mærkbærdige Revolution i Kjøbenhavn 1772, da Greverne Brandt og Struenssee bleve arresterede og siden henrettede; thi da min Sal. Fader havde været Hovmester for Grev Brandt og hans Broder, som siden blev Præsident i Cancelliet, saa gjorde denne ulykkelige Begivenhed et stort Indtryk paa ham, og der

blev i den Tid næsten daglig talt om den Sag. Min Fader fik ogsaa idelige Breve fra Kjøbenhavn og Efterretninger om Sagerne's Gang, hvorved jeg blandt andet godt erindrer mig, at min Fader glædede sig over, at Provst Hee var den som blev beskikket til at forberede Brandt til Døden, en christelig findet Mand, som henviste Fangen til Synderes Frelser, som han ogsaa angerfuld tog sin Tilflugt til og døde i Troen paa ham.

Omtrent i mit 14de Aar blev min Sal. Fader først bekendt med Brodremenigheden i Christiansfeldt, da en rejsende Broder derfra ved Navn Wihl ufornodet kom og besøgte i vort Hus. Hans og mine Forældres Hjærter fløde snart sammen i inderlig Kjærlighed og denne Broder besøgte siden oftere i vort Hus til Velsigelse for os alle Smaa og Store.

Da min Broder var svag af Begreb og uskiftet til Studeringerne, ja besluttede min Fader at sætte ham til et Haandværk. Uden at vi ahuede Hensigten af Rejsen, lod min Fader en gammel Skræder Guldbrand, som var meget betroet i min Faders Hus og var en meget christelig findet og derfor flog Mand, gjøre en Rejse med min Broder og mig til Christiansfeldt, som den Gang først var i sin Begyndelse.

Vi kom der med Skræderen paa Menighedens lille Foramlings Sal i en Syngetime, hvor jeg blev saa indtagen af den skjønne Sang og Musik, at da Skræderen siden lod os forstaa, at een af os nok blev bestemt til at komme til Menigheden, var det mit inderlige Ønske, at denne Lod maatte træffe mig, men den himmelske Styres havde bestemt det anderledes. Min Broder kom Aaret efter i Guldsmed Lære paa Christiansfeldt, og da dette Haandværk ikke vilde gaa, kom han i Knapmager Lære hos Grønzier, hvor han dog gjorde ringe Fremgang og maatte som svag baade paa Legeme og Sjæle Evner bestandig underholdes af min Fader, indtil han Aar 18 . . . salig hensov og ligger begravet paa Menighedens Kirkegaard.

Jeg maatte da atter fortsætte mine Studeringer hjemme under en Huslærer, som min Fader holdt til mig, og da denne Huslærer blev gift og fik et Skole Embede i Kjøbenhavn, besluttede min Fader at sende mig over til ham for under denne duelige Lærers Vej-

ledning at forsætte mine Studeringer. Jeg kom da i mit 15de Aar til Kjøbenhavn og nød privat Undervisning hos ham, indtil jeg i Aaret 1778 tog første Examen med bedste Charakter og blev indstreven blandt Studenternes Tal. Aaret efter tog jeg anden Examen ligeledes med bedste Charakter. Da jeg derefter forsie Gang kom hjem paa et Besøg, var min Fader kaldet fra Guldbjerg og Sandager, hvor han havde været Præst i 22 Aar og var flyttet her til Haarslev, hvor jeg traf mine Forældre boende.

Efter et kort Ophold hjemme vendte jeg tilbage til Kjøbenhavn og forblev min hele Studeretid i min forrige Lærers Struchs Huus, som tilligemed hans Kone vare fromme og christelige Folk. Da jeg ikke havde gaaet i nogen offentlig Skole og ikke logerede paa Regentens, saa var mit Bekjendtskab og min Omgang med de andre Studenter meget indskrænket. Min meste Omgang var med begge Fabriciuserne, som siden kom til Brødreemigheden og med begge Windefilder, af hvilke den ældste endnu er Præst i Wisstrup, samt Ebbesen, der siden blev Præst i Hammelef og nogle saa flere. Men uagtet jeg saaledes blev bevaret for slette og forførfte Selskaber, saa erjarede jeg dog i den Alder, at Friisteren, som boede i mit eget Hjerter, var mægtig og let havde faact mig paa Afveje, dersom ikke vor barmhjertige Herre havde holdt sin Haand over mig. Til min store Lykke kom jeg strax i Kjøbenhavn i Forbindelse med Brødre Societetet. Der var den Gang en Forstander for de ugifte Brødre ved Navn Stolpe. Til ham fattede jeg en stor Fortrolighed og udojste flere Gange i min Forlegenhed over mig selv mit hele Hjerter for ham. Hans Raad og Vejledning vare mig til stor Betsignelse.

Som jeg anser denne min Forbindelse med Brødre Societetet for en stor Lykke for mig, saa har jeg ogsaa Aarsag at takke Herren, at mit Ophold ved Universitetet faldt ind paa en Tid, da det Theologiske Facultet havde fortræffelige, christelige Lærere — Halle og Janson, hvis theologiske Collegier jeg flittig og med Rytte bivaanede og tog i Aaret 1783 den theologiske Embedsexamen med bedste Charakter.

Jeg kom derpaa hjem til mine Forældre, og da Degne Embedet kort efter blev vacant, saa tilbød Grev

Knuth, som var en Belynder af min Fader mig, om min Fader og jeg ønskede det, at kalde mig til dette Embede med Lofte at vilde siden ved Lejlighed befordre mig til Præstefald. Jeg blev da Degn og Skolelærer i Byen, hvilket Embede jeg gjerne modtog da det var hos min Fader, og jeg derfor forblev i mine Forældres Hus og havde Lejlighed til at ove mig i at prædike. I 6 Aar forestod jeg Degne Embedet og tog ogsaa flittig Deel i Undervisningen i Byens Skole, hvorved jeg dog havde en Medhjælper, som bejrgede en Deel af Undervisningen. Denne Øvelse i at omgaaes og undervise Børn i Skolen fandt jeg at være en gavnlig Forberedelse til Præste Embedet, hvor en Præst har saa meget med Ungdommens Undervisning at gjøre. — Efter de 6 Aars Forløb resignerede min Fader, som nu begyndte at ældes og trættes i Præsteembedet og efter hans Ansøgning blev jeg af Kirkepatronen, Grev Knuth kaldet til hans Efterfølger i Embedet. Mit Kaldsbrev er coufirmeret af Kong Christian den 7de den 13de November 1789, i hvis Følge jeg altsaa, hvis det behager Gud at lade mig opleve den 13de Novbr. 1839, kan celebrere mit 50de Aars Embeds-Jubilæum. — Kort førend jeg blev kaldet til Præst, var jeg bleven forlovet med den gamle Pastor Windfeldes Datter, Dorothea Christine. Denne Forlovelse gav Anledning til, at det gamle Bekjendskab mellem denne ærværdige gamle Mand og min Fader, som fra deres Studerings-Dage havde været bekjendte med hverandre, blev paa en behagelig Maade fornyet. Mit Bryllup stod i Wilsstrup 1790. I 6 Aar var jeg gift med denne min kjære salige Kone, men hun var især i de sidste Aar meget svagelig og undertiden Toden nær. Dog styrkede Herren hende igjen og først i det sidste Aar af vort Ægtekab glædede vi os ved Forventning af et Barn. Fødselstimen kom. Hun fødte en Søn, som i Daaben blev kaldet Lauritz Nicolai, men Fødselen var haard, og en Blodstyrning gjorde efter et Par Dage Ende paa hendes Liv. Hun døde med Hensivenhed i Herrens Villie og hensov i Troen paa vor Frelser, som vist har ladet hende erfare, at denne Tids Lidelse er ikke den Herlighed værd, som skal nabebæres paa Guds Børn. Barnet, som hun fødte, døde et Par Dage efter Moderen og blev begravet tillige med Moderen.

Denne Skilsmisse var for mig saare smertelig. Sorgen over hendes Dødtgang angreb mig saa meget, at jeg i Forstningen ikke troede at kunde opleve nogen Glæde mere her i Livet, men vor barmhjertige Gud og Frelser trostede mig og lod mig forvinde mit Tab idet hans gode Forsyn tilførte mig en ny christeligjindet Egtefælle i Pastor Lantrops ældste Datter i Tyrstrup, Anna Solome Lantrop, med hvem jeg havde Bryllup i Aaret 1797. — I 36 Aar vare vi forenede i et kjerligt Egtekab, og Herren velsignede vort Egtekab med 7 Børn, 5 Sønner og 2 Døtre, af hvilke de 6 endnu ere i Live, men den næst ældste Son, Lauritz Nicolai er som Præst til Gilbye og Meelby hjemkaldet til Herren ved Anledning af en Nervesfeber for 4 Aar siden. Min kjære sal. Moder, som i flere Aar havde baaret paa et svageligt Helbred, blev af Herren hjemkaldet den 6te May 1791, og min kjære Fader fulgte hende Aaret efter den 24de Septbr. 1792 i en Alder af næsten 70 Aar efter 35 Aars troe Tjeneste i Herrens Wiingard. Han havde i en Del Aar været Herredsprovst, udvalgt dertil med fleste Stemmer af Herredets Præster, men nogle Aar førend sin Død nedlagde han dette Embede, elsket og agtet af hans Herredsbrødre.

Alle mine 5 Sønner have været anførte til Studeringerne, og alle have de efter eget Valg studeret Theologien. Den yngste M. S. Balslev er endnu i Kjøbenhavn og venter om et Aars Tid at kunde tage theologisk Embedsexamen. De andre 4 have alle opnaaet at blive ordinerede til Præster. Den ældste Johan Christian er Sognepræst i Uggerløse og Høierup Menigheder i Byen. Den næst ældste Lauritz Nicolai var Sognepræst til Gilbye og Meelby Menigheder ligeledes her i Byen, men døde som allerede meldt i en Alder af 33 Aar. Den tredie Carl Fridrich Sognepræst til Weierløse og Blidstrup Menigheder paa Morsøe, og den fjerde har i 6 Aar været som personel Capellan min Medhjælper med Embedets Bestyrelse i det temmelig vidtløftige og folkerige Sogn. Jeg har i Henseende til disse mine Sønner dobbelt Aarsag til at takke Herren: Deels, at han har givet mig Evne til at bekoste deres Fremgang paa Studeringernes kostbare Vej, deels, at han har bevaret dem under deres Studeringer, at de uden at være blevne

smittede af Bantroens Gist ere blevne Sandheden troe, og jeg er overbevist om, at de alle enhver paa sit Sted forkynde Christum af Overbevisning saaledes som han er givne os af Gud til Wiisdom, Retfærdighed, Helliggiorelse og Forløsning, og det er mig en ikke liden Glæde, naar jeg selv fra Prædikestolen forkynder det saliggjørende Evangelium da at forestille mig, at ogsaa mine Søner hver paa sit Sted staar som Sendebud i Christi Sted og forkynde det samme Naadens og Livets Ord.

Mine 2 Døttre leve begge i ugift Stand. Den ældste forestaaer min Husholdning. Den yngste bejmrer Husholdningen for hendes Broder paa Morsø, i hans Entemands Stand, da det behagede Herren for et Aars Tid siden at kalde hans inderlig elskede Kone, en Datter af Justits-Raad Boesen i Kjøbenhavn, bort fra ham og 3 smaa Børn. Urandsagelige ere Herrens Beje, Hans Tanker ere ikke som vore Tanker, men vi vide, at han har Freds Tanker over os, og alle Ting skal tiene dem tilgode, som elste ham. Bemeldte min Son Carl Fridrich i Weierslev paa Morsø besøgte mig med sine Børn sidste Sommer 1838. Men midt i Glæden over at samles med hverandre, behagede det Herren at føre ogsaa ham nær til Dødens Porte, idet han blev angreben af en smitsom Nervefeber, men Herren horte vor Bøn og bevarede ham for hans Børn og hans Menigheder, som glædede sig ved at se ham igjen sund og frisk.

Ogsaa om mine fiere Døttre er jeg forvisset, at vor naaderige Frelser vil føre dem vel og salig igjennem Tiden og bevare dem i sin Samsund, hvormom jeg beder ham for alle mine Børn.

Hvad min Embedsførelse i den lange Tid, jeg har været Præst ved denne Menighed, angaar, da maa jeg sige, at jeg tiltraadte mit Embede med Frygt, i det jeg heel vel følte, at mine ved Akademiet erhvervede gode Kundskaber i det theologiske Fag ingenlunde gjorde mig til en duelig Lærer og Sjælesørjer, men at inangen ee. med mindre lærde Kundskaber ofte kan være et meget dueligere Redskab i Herrens Haand. I det jeg saaledes forsagede paa mig selv og syntes at mig fattedes alle Gaver til Embedets Førelse, bad jeg Herren vor Frelser, som havde sat mig paa denne vigtige Post, at han ved sin gode Hellig Aand vilde stienke mig den fornødne

Duelighed, Dygt og Kraft til at udrette hans Gjerning, at han dog maatte kunde bruge mig som et ringe Redskab til hans Guds Udbredelse, og han har ogsaa været med mig og ikke ladet min Gjerning være frugtesløs. Uagtet den Vigegyldighed og det jordiske Sind, hvorefter Mængden er henreven, har jeg saa vel ved Confirmandernes Undervisning som ved Prædiken og andre Lejligheder bemærket mange Beviser paa Ordets Kraft til at røre Hjernerne, ogsaa kjender jeg adskillige, hvis Wandel vidner om, at de lade Guds Ord tilsynes i deres Levnet. Jeg tvivler heller ikke om, at Frugterne af Guds Ords Fortyndelse er flere og større end vi Mennecker, som ikke kjender Hjernerne, formaar at bemærke. Men hvad mig selv angaar, da føler jeg dybt mine mange Fejl og Mangler, Forseelser og Forsømmelser, og min eneste Trøst og Haab og Bøn er, at Herren af Naade vil tilgive og ikke see til mine Overtrædelser men see til mig efter sin store Barmhertighed. — I min lange Embeds Tid har det været mig meget styrkende og glædeligt at staa i Forbindelse med adskillige kiære Brødre og Medarbejdere i Herrens Tjeneste. I Slutningen af forrige og Begyndelsen af dette Aarhundrede indgik en Deel Brødre især af den geistlige Stand en Forbindelse med hverandre, som i hine Bantrens mørkeste Dage sigtede ikke allene til egen Opbyggelse paa den Grundvold som en Gang er lagt og var lagt i vore Hjerner nemlig Jesus Kristus, men vor Forbindelse gik ogsaa ud paa efter Evne at virke til Evangeliums og sand Christendoms Udbredelse blandt vore Medmennesker.

Vi søgte at virke til dette Maal ikke allene ved at udbrede nogle 100 nye Testamenter men ogsaa ved at forfatte og udbrede smaa Opbyggelses Skrifter, hvortil adskillige af Selskabets Medlemmer leverede Bidrag, og Selskabet understøttede disse Smaaasfisters Udgivelse ved Pengebidrag. Mange 1000 saadanne Smaaasfister bleve efterhaanden udgivne, som ogsaa fandt mange begierlige Læsere, og vi tvivler ikke om, at de endnu hist og her bevares og benyttes til Opbyggelse. Vort Selskab var vidt udbredt og havde Medlemmer baade i Danmark, Holsteen og Norge, af hvilke mange siden ere døde i Herren og hvile af deres Arbejde, men deres Gjerninger følge med dem. I denne broderlige Forbindelse tog jeg

ogfaa virksom Deel. Den var mig selv til megen Nytte og Betsignelse. Jeg med flere af Selskabets geistlige Medlemmer leverede skriftlige Bidrag til de smaa Opbyggelses Skrifter som blevne udgivne. Blandt andre saadanne Skrifter blev jeg ogsaa efter Selskabets Opmuntring Forfatter af det lille Skrift: Opbyggelige Betragtninger for Syge, og over al Forventning har Herren lagt en besynderlig Betsignelse paa denne lille Bog, saa at det ofte har glædet mig at høre, hvor megen Trost og Opbyggelse den har bragt til mange Lidendes Sygeleie. Den er bleven 4 Gange oplagt i det danske Sprog og ligesaa ofte i det tyske Sprog og er vidt udbredt i det nordlige Tyskland. Det glæder mig, at jeg ogsaa ved denne lille Bog endnu efter min formodentlig snart forestaaende Vortgang kan vedblive at forkynde Fredens og Frelsens Vel for mine Medforløste.

Mar 1833 den 15de Juli kaldte Herren min kære sal. Kone, Anna Salome Lautrup, alle mine levende Børns Moder til sig efter saa Dages Sygdom; denne sorgelige Skilsmisse var mig saa meget mere uventet, da hun ellers var af et stærkt Helbred, og jeg vist formodede, at hun skulde have overlevet mig. Saaledes har det behaget Herren at blande mine Glæder her i Livet med adskillige bittere Sorger, ganske vist for derved at danne og opdrage mig for den salige Evighed og jeg kan saaledes med Sandhed sige:

Fra spæde Ungdoms første Dage
 har det behaget Dig, min Gud,
 igjennem Sødte og Surt at drage
 min Sjæl fra Verdens Belyst ud;
 jeg midt i al min Nød blev vaer,
 at Du selv Omhu for mig bar.

Siden denne min sal. Kones Vortgang henlever jeg nu mine Dage i eenlig Stand. Min sal. Kones Søster Præste-Enke Mad. Lassen har siden taget sin Bolig hos mig, og ved hendes og mine Børns kærlike Omsorg henlever jeg en rolig og lykkelig Alderdom.

Af de adskillige Erfaringer, jeg har haft af vor Herres naadige Baretægt og Betsiermelse over mig og mine i det Timelige, maa jeg endnu anføre følgende:

J Aaret . . . da jeg om Sommeren var fraværende

paa et Besøg i Hadersleb og Christiansfeldt, opkom ved Natten en Ildbrand i et af Præstegaardens Udhus, som saare let kunde have lagt Præstegaarden ganske i Aske, men ved vor Herres naadige Bøstiermelse og Byens Beboeres virksomme Anstængelse blev Ilden slukket uden at have gjort betydelig Skade. Denne Begivenhed var forbunden med saadanne beshynderlige Omstændigheder, som gjorde et særdeles Guds Forsyn indlysende for alle. Den opkom ved Nattetid, da hele Byen laa i den dybeste Sovn. Den udbrod i et Udhus, som vendte mod Marken og kunde ikke bemærkes fra Byen undtagen fra et Vindue i et Hus, hvor der boede en gammel Kone. Hun vaagnede just i samme Tid, og da hun ved at staa og jee ud af Vinduet bemærkede hun den udbrydende Ild endnu saa betids, at Folk i Byen kunde vaagne og komme til Hielp. Havde hun vaagnet 1 Qvarteer før, var hun gaaet i Seng igien og 1 Qvarteer sildigere, havde det været for sildig. Den beshynderlige Guds Styrelse bliver end mere mærkvaerdig derved, at dette Vindue, hvorfra allene Ildens Udbrud kunde bemærkes, var efter Sigende først saa Nar tilforn indsat i Muren af Huset.

I Naret . . . opkom i Byen i Nærheden af Præstegaarden en frygtelig Ildbrand, som fortærede 6 Huse, Byens Skole og Lærerbolig samt en nærvedliggende Gaard, men ogsaa i denne skrækkelige Odelæggelse vendte Herren de fortærende Luer bort fra vort Hus.

Endnu en beshynderlig Guds Bevarelse bliver mig og mine uforglemmelig. Min næst yngste Son*) gik som Barn paa Marken og legede uforsigtig, saa at han blev slaaet i Panden af et Joll. Da jeg noget efter savnede ham og ledte efter ham, fandt jeg ham liggende paa Marken uden Bevidsthed og ganske blodig, dog mærkede jeg, at der var endnu Liv i ham, men jeg kunde ikke andet troe, end at han havde doet i mine Arme. Jeg ilede med at bringe ham hjem og ved Lægens Hielp, skjøndt ogsaa han i Forstningen tvivlede om hans Liv, kom han sig, skjøndt langsom. Da han nu ogsaa begyndte at komme sig, tvivlede vi dog længe, om han vilde blive i Stand til efter hans Bestemmelse at fortsætte Studeringerne, men ogsaa hans Sjæleevner vandt

*) Rasmus Wilhelm Balslev.

han fuldkommen tilbage, at han deri ikke staar tilbage for sine Brødre, og har nu, da jeg skriver dette, været i 6 Aar min Medhjælper i Embedet som personel Cappellan. O! hvor mange Aarsager har jeg ikke til at takke Herren.

En stor Glæde forundte Herren mig i Sommer 1838, at jeg oplevede at see mine saa vidt adspredte Børn og Børnebørn (6 Børn og 8 Børnebørn) samlede. Ved denne Lejlighed forelæste jeg mine forsamlende Børn min sal. Farfaders Mag. Jens Balslevs af ham selv forfattede ophyggeelige Levnetsløb, som blev hørt med megen Deeltagelse og med det Ønske og Bøn til Herren vor Frelser, at han vilde opholde og bevare os alle, Smaa og Store, i sin salige Samfund, at vi en Gang maatte samles med hverandre og med vore i Herren hensøvede Forfædre i salig Ewighed. Ved denne Lejlighed modnedes det forhen fattede Forsæt hos mig ogsaa at optegne noget om min Gang gennem Tiden med det Ønske, at det maatte blive mine Børn og Efterkommere en Dymuntring til at prise Herren og lade sig lede ved hans Raad, at han maatte kunde antage dem til Ære.

Hermed slutter jeg denne Efterretning om min Gang igjennem Tiden og takker Herren, som endnu imod Enden af mit 77de Aar forunder mig saadanne Sjæls og Legems Kræfter, at jeg endnu kan tage Deel i Embedsforretningerne tilligemed min Søn.

Ved nu at skue tilbage og frem tænker jeg som David siger: Du Herre, Du var min Gud fra Moders Liv, forkasted mig ikke i Alderdommen, forlad mig ikke, naar min Kraft forgaar, og selv trøster han mig med det Svar: Jeg Herren forandres ikke ogsaa indtil Alderdommen vil jeg være den samme og bære Dig indtil de graa Haar.

Alt tilsidt en Ende faaer,
men hans Kierlighed bestaaer.

Haarslev, den 10de Novbr. 1838.

N. Balslev